արքեցութիւնը։ Եւ այսպէս ծածկաբար գոհ ընելով իր հակամիտութիւնը, տիրացաւ ու զօրացաւ ասիկայ իր սրտին մէջ և բուռն կիրք մը դարձաւ. անանկ որ՝ որովհետև չէր կրնար ամէն անգամ ինքնիրեն ըմպելիք գտնալ իր մոլութեանը հետևելու համար, իր աղախիններէն մէկուն ապաւինեցաւ, որ գաղտուկ օղի կը գնէր իրեն։

Այս աստիճանի անկարգութեան բանը հասած տեսնելով Էրիկը, որ Ճըշմարտապէս գութ ու գորով ունէր անոր վրայ, առանց աղաղակի ու շփոթութեան՝ զարմանալի ու սովորական դուրս կերպ մը բանեցուց զանիկայ բժշկելու համար։ Զղիով լեցուն տակառիկ մը բերաւ տուն, և այնպիսի խուցի մը մէջ դրաւ զայն, ուր առանց ծառաներէն տեսնուելու կրնար երթըցուիլ. ետքը իր կնոջ քովը գնաց, և վերոյիշեալ սենեկին բալիքը ձեռքը տալով՝ ծանր կերպով մը ըսաւ. "Այս թուն, քու սիրած ըմպելիքդ առատ պաշար մը բերի, որպէս զի ասկէց վերջը չբռնադատուիս գաղտուկ օղի գնել տալու քու աղախնոյդ. և երբոր այս առաջին պաշարը լմննայ, ինծի իմաց տուր։ Որովհետև կ'ուզեմ որ գոնէ ես միայն գիտցող ըլլամ այն ախտին, որն որ նախատինք կ'ընէ քեզի, և որ ամենաչար օրինակ մը կրնայ ըլլալ քեզի ծառայողներուն ,, . . .։

Երկանը այս խօսքերն, որ խորունկ ցաւով մը զուրցուած էին, շատ մեծ տպաւորութիւն ըրին կնոջը վրայ, և կարևոր դեղն ըրին անոր հիւանդութեանը։ Անանկ ամօթ մը եկաւ վրան, որ և ոչ աչուրները վեր վերցընելու կը համարձակէր. բայց ետքը քիչ մը աւելի սիրտ առնելով՝ Երկանը ձեռքը սխմեց ու "Երուսին կը խնդրեմ քեզմէ, հազար անգամ ներուսին կը խնդրեմ, աղաղակեց. ինչուան հիմա քեզի մեծ տհաճութիւն մը պատճառեցի, ինծի համար ամչցընել տուի զքեզ. սակայն կը խոստանամ որ ասկէց ետքը ալ ոչ երբէք պիտի հանդիպի ասիկայ. աս օրուընէ սկսեալ ետ կը կենամ այն զըզուելի հակամիտութենէն, որ անարգանք է ինծի. և անկէց հեռու կենալու համար բաւական պիտի ըլլայ ինծի այսօրուան տուած դասդ յիշելը ,,։ Եւ իրաւցընէ, այս ամօթոյ զգացման հետ միանալով նաև կրօնից զօրութիւնը, որուն ինչուան այն ատեն անտարբեր կեցած էր, ատենակալին կինը անանկ հաստատ պահեց իր խոստմունքը, որ սկսաւ իբրև ժուժկալութեան օրինակ մատնանիշ ցուցուիլ ամենուն։

Զինչ է մարդ, բայց անօթ ջախջախ և գիւրաբեկ, նաև խարխուլ՝ որ ոչ եթէ 'ի մրրկէ՝ այլ և 'ի դոյզն աղեաց բախեալ քայքայի և ընդհարեալ փշրի։ Զինչ է մարդ, բայց մարմին տկար և գիւրեղծանելի, մերկ և անպատսպար 'ի բնէ, այլոց կարօտ օգնականութեան, ամենայն արկածից բախտի նշաւակ, և համայն իսկ իւրով ջանալինդ զօրութեամբն՝ որս և Ճարակ գազանաց. գործած թոյլ և լոյծ վեր 'ի վերոյ ևեթ արտափայլեալ երևութիւ, անբաւական 'ի տոկ ցրտոյ և տօթոյ և աշխատութեան, և հանգստեամբն դարձեալ և անգործութեամբ հիւծական։ Սնունդ իսկ նորա բազմավտանգ, մերթ առաւելութեամբ և մերթ նուազութեամբ կերակրոցն ինքսի։ Պահպանութիւն նորա բազմահոգ և տարժանելի, մուրացածոյ և առանց հաստատութեան զօրութիւն նորա, յանկարծ երկիւղիւ սասանի և յեղակարծ ձայնիւ ընդոստանու, իւր միայնոյ անպիտան և վնասակար 'ի սնունդ։ . . . Ոչ մեծի ինչ զօրութեան պէսք են 'ի կորուստ նորա. հոտ և Ճաշակ և աչխատութիւն և տքնութիւն և կերակուր և ըմպելի և այլն ամենայն առ 'ի կեանս պիտանացուք՝ մահառիթք են նմա։ Ընդ շարժելն ուրեք՝ իսկ և իսկ իրազգած լինի տկարութեանն իւրում. ընդ ամենայն երկնիւք կեալ ոչ կարէ, 'ի ջուրցն փոփոխելոյ և յանսովոր օդոց և 'ի դոյզն արկածից և 'ի պատճառաց գիւրաշնասելի։ Կենդանի ալկալի, փուա և ախտաւոր՝ լալեաք եկեալ 'ի կեանս, սակայն ոչչափ աղմուկս յուզէ, յորպիսի խորհուրդս մտաբերի մուռացեալ 'ի սպառ զնուրոյ տկարութեանն զպայման։ Անմահականս երկնէ և յաւէրժականս, և մինչ 'ի թոռունս և 'ի թոռնեայս դէտ ակն կայ և տնօրէն։ Եւ այն ինչ զապագայիցն հոգայ զհեռաւորաց՝ գայ հատանէ մահ զգետնեալ զնա. զի և անուանեալն այն ծերութիւն զինչ է, բայց սակաւօրեայ ամաց շրջան։

ՍԵՆԵԿԱ.